VIAŢA RELIGIOASA

CALENDAR

Aducerea moaştelor Sf. mucenic IGNATIE

Pomenirea Sf. Mucenic Ignatie o facem la 20 ale lunei Decembrie, iar astăzi facem amintire numai despre ziua când Sfintele lui oase au fost duse dela Roma la Antiohia.

Se ştie că mucenicul Ignatie a fost episcop al Antiohiei pe timpul împăratului Traian, care, trecând pe acolo spre a se lupta cu Parţii în anul 105 după Hristos, s'a întâlnit cu mucenicul, fiindu-i adus şi părât de către dregători ca răsvrătit împotriva zeilor. Împăratul i-a pus câteva întrebări, ameninţându-l cu moartea, dar sfântul a răspuns mulţumind lui Dumnezeu că i-a dăruit aceaşi cinste a lanţurilor ca sfântului Apostol Pavel.

Fiind osândit la moarte, a fost trimis la Roma şi aruncat în circul fiarelor sălbatice, care l-au sfâşiat, lăsând doar câteva oase mai mari. Creştinii le-au cules, le-au înfăşurat cu evlavie cu mahrame scumpe şi le-au păstrat ca lucru de mare preţ, trimiţându-le bisericii din Antiohia, unde slujise mucenicul şi unde în fiecare an de ziua morţii lui se făceau slujbe frumoase.

Când Antiohia a fost cuprinsă de Arabi, pe la anul 637, împăratul Heraclius a ridicat aceste sfinte moaşte, spre a le feri de înfinare păgână şi le-a aşezat în biserica Sf. Clement din Roma, unde se găsesc şi astăzi.

C. D.

„Cartea sub icoană"

Din inspiraţia idealistă a d-lui prof. N. Iorga şi cu ostenelile admirabile ale unor ucenici de-ai săi din Iaşi, există acolo o asociaţe culturală vrednică de semnalat: „Cartea sub icoană" Preşedintele asociaţiei este d. dr. C. Mureşanu, profesor la seminarul „Veniamin". Preoţi şi învăţători harnici, legaţi sufleteşte de acest profesor, conduc astăzi — prin diferite târguri şi sate — vre-o 50 — 60 de frăţii culturale „Cartea sub icoană". La temelia lor stă sentimentul religios. Cartea de studiu sau de lectură se cuvine să fie **morală**, până la gradul cel mai înalt. Preotul face un serviciu **religios** când le împarte. Biblioteca populară trebuie să stea, în casa credincioşilor, sub icoanele sfinte, la care ei îşi îndreaptă rugăciunile zilnice.

Vom aminti aci pe scurt despre frumoasa activitate a unei singure filiale: cea dela Bivolari, jud. Iaşi, de sub conducerea păr. D. Argint.

Târguşorul Bivolari — cu destul de mulţi străini — este aşezat pe tăpşanul dealului Hătmăneasa, de-alungul şoselei Iaşi-Ştefăneşti. Are moşia cu acelaş nume, fostă a familiei Balş, iar biserica e zidită de familia Ghica, din anul 1835, de când există acolo şi târg. Prea puţin s'a studiat trecutul acestei aşezări de pe Prut. Intr'un document din 1680, — din col. noastră — apare un Samson, „diregătorlul ce au fost de Biholari".

Numele trebuie să vie dela un „biholar" ca acela despre care vorbeşte — cu atâta şart — Neculce Cronicarul: în mijlocul târgului Roman, i-a ieşit înaintea noului Domn, Gheorghe Ştefan (urmaşul lui Vasile Lupu), un bivolar bătrân, beat, care rădea şi bătea din palme şi-l felicita: „Dragul badei, Ştefan-Vodă, mai bine iţi şede în Domnie decât în boierie! Aşa să mi te porţi!"

Pe-acel bivolar, l-a răsplătit îndată Vodă c'un antal de vin. Iar pe Bivolarii de astăzi, buna ideie a păr. D. Argint i-a cinstit cu o filială foarte activă, exemplară, a societăţii „Cartea sub icoană". Foarte folositoare iniţiativă!

La începutul anului şcolar, „Cartea sub icoană" împarte abecedarele în cadrul unei slujbe religioase. Sătenii au o adevărată zi de sărbătoare atunci, când în urări religioase pentru Rege, pentru Mitropolit, pentru Guvernul ţării, corpul didactic din sat le pune la îndemână cărţile care merită să stea în modesta lor bibliotecă populară.

E o luptă de luminare a poporului prin adevărata carte.

S'a înfiinţat şi o librărie. „Liga Culturală" şi „Sf. Mitropolie" din Iaşi o sprijină. Ea îşi are acum un local propriu, pe strada principală din Bivolari, în ograda bisericii.

Incet-incet, târguşorul vine la o viaţă sufletească şi naţională.

Iată o faptă de afirmare românească şi religioasă, care se cuvine să fie urmată pretutindeni, în zilele de înviorare naţională, pe care le trăim astăzi!

Econ. D. FURTUNĂ

In chestia controlului averii d-lui prof. E. Grinţescu

Din partea d-lui prof. Ernest Grinţescu, directorul general al cadastrului, primim următoarele:

Domnule Director,

Deoarece denunţarea mea la comisia de controlul averilor a fost anunţată de câte-va ziare din Capitală, v'aş fi foarte recunoscător dacă aţi da ospitalitate în ziarul, la care colaborez neîntrerupt dela 1930 încoace, explicaţiilor mele în legătură cu acest denunţ.

Denunţul a fost făcut de unii nemulţumiţi cari şi-au văzut interesele periclitate pentrucă am introdus la direcţia cadastrului sistemul licitaţiilor publice pentru lucrările de măsurătoare.

Prin această metodă am făcut statului o economie de 50% din totalul caetelor de sarcini.

Din toată activitatea mea de 30 ani în serviciul Statului, urcând toate treptele ierarhiei funcţionăreşti dela subşef de biurou până la director general, cu un cazier de care mă mândresc şi cu un patrimoniu justificat până la centimă, comisiunea s'a oprit să cerceteze dobândirea a „6 locuri de casă" în valoare totală de 5000 lei. In realitate sunt 5, pentru că unul este al soţiei mele de pe când era funcţionară la Casa Centrală a împroprietăririi. Aceste locuri se află câte unul în diferite părţi ale ţării, aprobate de ministerul agriculturii şi domeniilor, în mod legal şi plătite cu preţurile, fixate de-asemenea în mod legal, fiind atribuite la 1923, 1928, 1932 şi 1937, fără prejudiciu pentru Stat şi fără alt amestec al meu.

Astfel de locuri de casă s'au dat, în condiţii egale, tuturor directorilor de serviciu şi funcţionarilor superiori din ministerul agriculturii, ca o recompensă a muncii suplimentare pe cari ei o depun în slujba intereselor autorităţii, peste orele reglementare, cu sacrificiul drepturilor de concediu şi de odihnă, pe cari alţi funcţionari le au cu prisosinţă, fără stingherire.

Ele s'au dat nu numai funcţionarilor, ci şi magistraţilor, s'au dat profesorilor, avocaţilor şi ziariştilor, cari n'aveau nici o legătură chiar cu ministerul.

Avantagiul acesta al funcţionarilor superiori din ministerul de domenii, dat cu toate formele legale, este la fel cu acela acordat de ministerul lucrărilor publice pentru gratuitatea călătorillor pe căile ferate în ţară şi străinătate a funcţionarilor săi, cu acel al ofiţerilor de a li se face sanatorii la munte şi la mare, cu acel al funcţionarilor C. A. M., de a li se acorda tainuri de tutun şi prime de încurajare, cari merg până la 70% din salariu, cu acel al funcţionarilor din ministerul de interne de a li se acorda împrumuturi de construcţii cu 1% dobândă, etc.

In ce mă priveşte, ministerul nu s'a alăturat la denunţ, producând chiar sub semnătura d-lui ministru Ionescu Siseşti, un certificat prin care se arată că subscrisul în calitate de director **„a condus instituţiunea cadastrului, cu deosebită destoinicie, punând ordine în lucrările administrative şi înveder&nd deplină competenţă în activitatea tehnică, fapte cari au justificat încrederea permanentă acordată în conducerea acestui post de răspundere".**

Aceasta a şi motivat stabilizarea mea în funcţiunea de director în 1937, decorarea în 1938 cu „Meritul agricol" în gradul de comandor pentru activitatea ad-tivă, ştiinţifică, profesională şi ziaristică de specialitate, şi a determinat însărcinarea mea şi cu conducerea direcţiei reformei agrare, cu începere dela 14 Ianuarie 1939.

Las opiniei publice să aprecieze activitatea mea şi să caracterizeze aşa cum se cuvin atacurile a căror ţintă mă găsesc.

Mulţumindu-vă pentru ospitalitatea ce veţi da rândurilor de mai sus, vă rog să credeţi în stima ce vă păstrez.

Dr. ERNEST GRINTESCU
Profesor şi director general al Cadastrului şi Reformei agrare

Cooperaţia românească din secuime se sbate în grele dificultăţi

In vederea cunoaşterii nevoilor vieţii cooperatiste, conducerea Institutului naţional al Cooperaţiei, a hotărît să cerceteze ţinuturile secueşti. In acest scop, d. Petre P. Gârboviceanu, comisarul guvernului pe lângă Institutul naţional al Cooperaţiei, însoţit de d. A. Nedelcovici, administrator al Casei Pădurilor, a luat parte la Sf. Gheorghe la o conferinţă a prefecţilor din judeţele Trei-Scaune, Ciuc şi Odorhei, la care au participat şi d-nii: inspector Vlădulescu, Mina Grădinaru şi Ţuţuianu şi câţiva fruntaşi cooperatori din această regiune.

S'a constatat, cu acest prilej, că mişcarea cooperatistă este în acest ţinut abia la început şi marea majoritate a cooperativelor sunt minoritare. Acestea fiind organizate şi sprijinite de secui, lucrează intens, spre deosebire de cooperativele româneşti, slabe şi fără ajutor.

In general s'a văzut că este nevoie să se înfiinţeze cooperative forestiere în regiunile păduroase, apoi cooperative pentru exploatarea carierelor de piatră şi diferite minereuri, bănci populare, etc. O atenţie deosebită ar trebui să se arate cu privire la aprovizionarea populaţiei româneşti cu articole de mare consum şi de primă necesitate. Ar fi necesar aşa dar să se extindă cooperativele de consum, să se înfiinţeze asemenea celule de viaţă economică românească, spre a se putea concura, instituţiunile similare ungureşti. Deasemeni cooperative pentru desfacerea produselor casnice, pentru valorificarea produselor agricole şi mai cu seamă o mare şi intensă acţiune de credit sub toate formele.

Trebuie îmbunătăţită viaţa populaţiei româneşti spre a se forma nuclee tot mai închegate de românism.

De toate cele constatate, d. comisar al guvernului Petre P. Gârboviceanu a făcut un raport detailat, pe care l-a supus cercetării comitetului de direcţie al Institutului naţional al Cooperaţiei, pentru a se lua măsurile cuvenite în cadrul mişcării cooperative.

Cum se va face importul seminţei de sfeclă de zahăr

O deciziune a ministerului agriculturii

In legătură cu importul seminţei de sfeclă de zahăr, d. prof. G. Ionescu-Siseşti, ministrul agriculturii, a dat următoarea deciziune:

Importul seminţei de sfeclă de zahăr este supus controlului şi autorizaţiei ministerului agriculturii.

Nu se va autoriza importul de seminţe de sfeclă decât dacă aceste seminţe nu se găsesc în ţară.

Pot importa seminţe de sfeclă de zahăr:

a) Fabricile de zahăr în scopul de a distribui cultivatorilor cu cari au contracte de cultură

b) Societăţile comerciale şi asociaţiunile agricole cari urmăresc producerea de sământă şi comercializarea ei sub controlul ministerului. Instituţiile agricole ale statului şi selecţionarii particulari recunoscuţi.

Cererile pentru autorizare de import se vor adresa ministerului agriculturii şi domeniilor.

Cantităţile ce pot fi importate se vor stabili de către minister, dela caz la caz, şi numai în baza acestei aprobări prealabile, se va putea face comanda.

Autorizaţiile de import emise de ministerul agriculturii şi domeniilor nu scutesc pe importatori de îndeplinirea celorlalte obligaţiuni şi formalităţi impuse de dispoziţiunile privitoare la comerţul exterior, privitoare la controlul comerţului de seminţe şi a importului seminţei de sfeclă.

Nimeni nu poate cultiva sfeclă de zahăr pentru producerea de sământă decât în baza unei autorizaţiuni emisă de către ministerul agriculturii şi domeniilor, în care se va arăta suprafaţa ce poate fi cultivată pentru butaşi sau pentru sământă, varietatea şi localitatea.

Solicitatorul este obligat să arate dacă doreşte să cultive sământa pentru a produce butaşii, pe ce suprafaţă vrea să cultive şi în ce regiune; apoi ce varietate doreşte să cultive şi dacă cultura o va face personal sau cu alţi cultivatori asociaţi.

Cultivatorii autorizaţi să facă astfel de culturi sunt obligaţi ca până la 1 Iunie în fiecare an să înainteze ministerului agriculturii şi domeniilor, un tablou de suprafeţele definitive pe care le cultivă ei personal sau asociaţiile lor, pentru butaşi sau pentru sământă, arătând precis situaţia geografică a suprafeţelor cultivate

Cultivatorii cari fac contracte de cultură cu o firmă care are această autorizare şi dela care au primit sământă, nu mai au nevoie de autorizaţie pe numele lor. Ei vor prezenta la control copie după autorizarea firmei cu care au contractat şi după contractul încheiat cu firma autorizată.

Ministerul agriculturii şi domeniilor prin organele Institutului de cercetări agricole va controla toate culturile de sfeclă de zahăr pentru producerea de sământă, spre a se constata dacă în adevăr se cultivă numai soiurile admise.

Toate seminţele de sfeclă de zahăr admise la import, vor trebui să fie însoţite, pe lângă documentele de sănătate prevăzute în instrucţiunile în vigoare, şi de certificate de proveniență şi certificate doveditoare a varietăţii.

Paroh şi ajutor

Sub acest titlu s'a publicat în „Universul" din 15 Ianuarie c. un art., semnat de pr. Nic. N. Iliescu, din Măceşul de Jos-Dolj.

Autorul socoteşte titlul de „preot ajutor", ca injositor, mai ales pentru cei ce intră acum în preoţie cu merite şi studii superioare şi cari n'au avut norocul să se nască mai înainte, când parohiile erau pe „ales".

Se întreabă, dacă titlul de preot ajutor este dat pentru stabilirea calităţii sau a funcţiunii, pentru ierarhizare sau măsurarea potenţialului în serviciu, când preotul ajutor de multe ori este superior şi în cultură şi în rang preotului paroh.

In cele ce urmează, voi căuta să arăt originea titlului de preoţi ajutori, rostul lor în treburile bisericeşti şi cum ei înţeleg acest rost.

Legea clerului din 1893 a împărţit pe preoţi în parohi şi supranumerari. Cei din urmă trebuiau să dispară, de oarece în caz de deces sau înaintare ca parohi, locurile lor se închideau. Până în 1906 supranumerarii se împuţinaseră simţitor. In unele parohii însă se simţea trebuinţă de al doilea preot. Legea din 1906 a înfiinţat preoţi ajutori. Pe atunci cuvântul de ajutor era obişnuit. Erau ajutori de învăţători, deşi mulţi din ei erau singuri la şcoala din sat. In Banat şi Bucovina erau şi mai sunt preoţi capelani, care erau tot ajutori. Şi acum în învăţământul profesional sunt ajutori de maiştri; iar la laboratoare şi universităţi sunt asistenţi şi conferenţiari, ca ajutori ai profesorilor de specialităţi. Ei nu socotesc, că au titlu injositor, deşi sunt egali în studii cu profesorii şi au studii mai proaspete, nu învechite ca ale multor profesori. De ce preoţii ajutori să socotească injositor titlul de ajutori şi să invidieze pe paroh, că s'au născut mai din vreme, când parohiile se alegeau ?

La început preoţii ajutori aveau salar mai mic decât parohii. Din cauză că se produceau dihonii între parohi şi ajutori, s'a stăruit şi s'au egalat salariile la titluri egale.

Când s'au înfiinţat preoţii ajutori, intenţia legiuitorului a fost a se da posibilitatea să se satisfacă trebuinţele religioase ale credincioşilor. Mai în urmă s'a căutat a se satisface şi interesele personale, hirotonindu-se preoţi ajutori şi unde nu era trebuinţă. Foarte mulţi au cerut să fie hirotoniţi fără salar. Aceştia s'ar putea numi mai drept „preoţi ajutaţi", nu ajutori. Prin stăruinţă, ministerul i-a băgat în bugetul statului. După ce au scăpat de acel hop, în care se băgaseră singuri, acum nu se mai mulţumesc cu titlul de ajutori, pe care-l socotesc injositor.

In adevăr, este o confuzie dacă acei preoţi sunt ajutori ai bisericii sau ai preotului paroh. Este confuzie însă pentru cei ce nu aprofundează chestiunea. Preoţii ajutori se hirotonesc pe numele bisericii filiale din parohie, când există, nu pe numele parohului. Transferarea celor hirotoniţi se face tot pe numele bisericii, nu al parohului. Dacă unii preoţi parohi judecă altfel, nu judecă legal.

Legea şi regulamentele n'a stabilit pentru preoţii ajutori alte obligaţii, decât cele de pastoraţie. Preotul ajutor nu ia parte la îngrijirea de biserică, ori să ajute pe paroh la cancelarie şi la alte nevoi ale bisericii. Acestea le lasă în sarcina parohului. Dacă nu este curat în biserică, dacă nu este foc iarna, dacă nu sunt candelele aprinse, dacă nu sunt lumânări, etc., parohul este de vină.

Preotul ajutor se socoteşte obligat numai la serviciul religios în biserică, dar mai ales în enorie, de unde mai sunt şi ceva venituri. Această socotinţă o arată lămurit preotul dela Măceş în articolul său, spunând : „că preotul ajutor are răspundere în pastoraţie ca şi parohul". Dar în administraţie are vre-o răspundere ?

De aceea cei mai mulţi preoţi ajutori se ocupă numai cu pastoraţia, chiar mai mult decât preotul paroh, care mai e ocupat cu cancelaria şi administraţia, chemat cu ordine la superiori, cu alergături pentru interesele bisericii, etc.

Sunt preoţi ajutori — şi aceasta s'a constatat şi în Bucureşti,—cari nu lucrează în armonie cu parohii şi chiar le sunt protivnici.

Unii din asemenea preoţi ajutori cer să li se dea dreptul să aibă registrele lor, deosebite de ale parohiei, de botezaţi, cununaţi şi înmormântaţi.

Nu cred să existe preot paroh, care să se opună a se schimba titlul de „preot ajutor" cu alt titlu.

Să li se impună însă şi obligaţiuni administrative, ca de pildă : să supravegheze curăţenia bisericii şi a cimitirelor, să îngrijească de actele stării civile, trecând în registre botezaţii, cununaţii şi înmormântaţii, să întocmească listele de enoriaşi, să ajute pe paroh la lucrările de cancelarie.

Astăzi parohii, mai ales cei dela bisericile plătite de stat, n'au nici o remunerăţie în plus şi mulţi dintre ei ar voi să se scape de sarcina parohiei.

Econ. D. GEORGESCU

Un creştin ales: col. dr. I. Boian

S'a stins de curând un distins creştin, col. în rezervă dr. I. Boian, fost membru în consiliul parohial al bisericii Sf. Ecaterina din Bucureşti.

Cât a fost încarnat sufletul celui care s'a chemat d-rul I. Boian, a poruncit şi a călăuzit materia. A trăit în el mai mult cel d'întâi, de cât cea din urmă.

Mergerea în lăcaşul Domnului era îndeletnicirea-i de căpetenie, fapta bună era hrana de toate zilele. Gândul lui era îndreptat tot spre cele sfinte, vorba-i era numai nădejde, mângâere şi întărire. Un mare şi convins credincios, o inimă larg deschisă şi bună, acesta a fost d-rul I. Boian.

L-am cunoscut în clipe grele pentru mine. Eram bolnav şi părăsit de prieteni şi de neamuri, la cari pe drept mă aşteptam să mă cerceteze, să mă înconjoare, să mă ajute, or cel puţin să-mi dea un sfat, să rostească un cuvânt, care să însăileze o înseninare minţii-mi întunecate. Fără să-l chem, fără să-l vestesc, fără să ştiu măcar că e medic şi vecin, a venit la patul meu de suferinţă, făcând tot ce a putut pentru alinarea şi vindecarea ei. N'a voit să audă nici măcar de exprimarea recunoştinţei, că de răsplată băneaască nici că putea să fie vorba.

— Mi-am făcut o simplă datorie de creştin ! Acesta i-a fost răspunsul.

Gândească ori cine ce balsam a turnat acest om de bine cu purtarea-i dumnezeească peste sufletul meu deprimat, revoltat o clipă până şi în contra Proniei Cereşti. M'am convins, c'a fost trimis de Ea şi m'am întors umilit la credinţă.

Am scris acestea în cartea „A Tot Puternicul pe lume", ca să fie ştiute de cât mai mulţi şi să rămâe pentru totdeauna ca o tămâe necontenit fumegândă de proslăvire a acestei înduioşeri, a milei cutremurătoare, în această lume nepăsătoare, interesată, căinoasă pot să zic.

Şi a venit şi la alt caz de boală, îngrijindu-se să fiu operat şi a stat de vorbă cu mine în ceasuri de obidă, convingându-mă de neinsemnătatea necazurilor de aci, faţă de bucuriile zilei viitoare.

Când aceasta i-a fost viaţa, când astfel s'a strecurat printre noi, e uşor de înţeles că plecarea dintre noi i-a fost aşa de uşoară şi că vecinicia îl aştepta ca pe un vrednic ales al ei.

Pluteaască dar senin sufletu-i spre nemurire, iar amintirea-i să-i fie nestearsă printre cei cari l-au cunoscut şi iubit şi scumpă pildă deschizătoare de părtii şi de zări pentru toţi muritorii. Pentru creştinătate, pentru ţară şi pentru familie să fie o mândrie

MIHAIL LUNGIANU

Moartea profesorului Tonelli

Intr'o clinică din Roma a murit la vârsta de 48 de ani *Luigi Tonelli* profesor de literatură italiană la Universitatea catolică „Sacro Cuore" din Milano şi cel mai apreciat critic literar al Italiei din zilele noastre A publicat importante volume despre teatrul contemporan italian, despre tragedia lui D'Annunzio, despre istoria teatrului italian până în zilele noastre, despre spiritul francez contemporan, despre sufletul modern dela Lessing la Nietsche, despre scrisul lui Verga, Manzoni, Petrarca, Dante, Tasso, Leopardi şi despre iubire în poesia şi gândirea Renaşterii. A scris apoi 3 romane şi 3 comedii, cari au fost jucate de Annibaldi Ninchi.

Invăţatul Tonelli a fost un bun cunoscător şi preţuitor al scrisului românesc.

Când au apărut primele 10 volume din literatura noastră în traducerea italiană, Luigi Tonelli a fost primul critic italian care a pubicat un judicios articol în revista „Marzocco" atrăgând astfel atenţia intelectualilor italieni asupra celor mai importanţi scriitori români.

De atunci a recenzat mereu în ziare şi reviste scrierile noastre traduse în limba italiană.

SF. SCRIPTURĂ

Luca XVIII, 10-14

„Doi oameni s'au suit în biserică să se roage. Şi unul era fariseu şi altul vameş"...

Amândoi dau pildă vrednică de urmat : se rugau. Făceau deci aceaş faptă bună. Şi totuşi câtă deosebire între rugăciunea unuia şi a celuilalt.

Fariseul era om grijuliu să nu calce legea, să nu greşească. Străduinţa vrednică de toată lauda şi vrednică de recomandat tuturora în toată vremea. Şi dacă i-a reuşit, frumos lucru a făcut că s'a dus să mulţumească Domnului. Dar să-l ascultăm cum se roagă : „Mulţumescu-Ţi Ţie, Doamne, că nu sunt ca alţi oameni răpitor, nedrept, desfrânat, păcătos ca acest vameş, postesc de două ori pe săptămână şi dau zeciuială săracilor". Iată din ce prisos al inimii sale îi răsare ruăciunea ! Că nu e ca alţii ! Se crede perfect şi e mândru de desăvârşirea lui şi dispreţuitor faţă de semenii lui ! Şi trufia a închis cerul înaintea rugăciunii lui şi i-a frânt aripile sufletului lui.

Şi trufia, aceasta o face cu toţi. Mai primi-va învăţătură cel ce crede despre sine că le ştie toate mai bine decât alţii ? Va putea cineva îndrepta pe cel ce se crede fără greşală ? Iată aceasta este starea tuturor celor plini de sine, a tuturor celor ce trufiţi fiind, s'au înălţat ei pe ei înaintea lor.

Ce vor dobândi ? Tot contrarul dela ce aşteaptă. In loc să fie iubiţi, vor fi urâţi. In loc să li se dea întâietate vor fi dispreţuiţi şi umiliţi la tot pasul. „Celor mândri şi Domnul le stă împotrivă" şi că „tot cel ce se înalţă pe sine, se va smeri".

Vameşul nu spune multe în rugăciunea sa. N'avea cu ce se făli. Dar spune mult pentru creştinul înţelegător. Din cele câteva cuvinte, putem uşor înţelege că era frământat şi chinuit de întrebări grele despre soarta sufletului său şi că îndura mustrări amare ; că îşi da seama, că n'o mai poate duce aşa cum a dus-o ; că-i trebue ceva mai de preţ decât aurul şi argintul înşelat sau stors, dela semenii lui şi că acel ceva mai de preţ e o milostivire, o milă, o binefacere care se dă de sus, strecurându-se în taină în inima zdrobită pentru a o reface. In dosul acelui suspin rostit cu capul plecat se desvăluie conştiinţa că a trăit netrebnic şi că trebue să se schimbe şi aceasta e primul pas spre mântuire.

Intr'adevăr, până n'ai frânt fără milă trufia din tine, nu te-ai smerit mai întâi înaintea ta şi apoi şi a oamenilor, nu poţi spera într'o înoire a vieţii tale, într'o renaştere, într'o perfecţionare morală. Intr'adevăr dela o conştiinţă ca a vameşului începe îndreptarea care poate creşte până la mântuirea cea atât de mult dorită de toţi cei buni ai pământului. Căci numai cel ce se smereşte pe sine, se va înălţa, înaintea cerului şi a pământului !

Azi începe Triodul, cu rugăciunile cele mai calde şi mai pătrunzătoare şi cu îndemnurile cele mai stăruitoare pentru înţelegerea, râvnirea şi căutarea mântuirii noastre. Vor urma 10 săptămâni de concentrare la poalele Golgotei cu încordate exerciţii duhovniceşti pentru sufletele ortodocşilor de pretutindeni.

In această primă Duminecă, când ne chemă la rugăciune, ne dă prilej de cugetare la felul cum ne vom ruga. De ne vom ruga ca fariseul, închidem cerul înaintea noastră. Deci să ne cercetăm conştiinţa, să vedem : cm adus-o în stare să poată dobândi ceeace cu atâta iubire a pregătit Domnul pentru noi şi dacă nu, să o aducem cât mai grabnic.

Cu carte de suntem sau mai puţin învăţaţi, aceasta trebue s'o facem mai întâi : să frângem trufia din noi, bine ştiind, că ea e mama tuturor păcatelor şi prin această primă faptă să deschidem calea mântuirii noastre.

Primiţi îndemnul de a vă ruga dar cereţi şi tindeţi să dobândiţi conştiinţa că aţi greşit mult şi trebue să vă îndreptaţi, căci alt cum puteţi zădărnici lucrul bun la care vă cheamă biserica.

Ajută neputinţii noastre, Doamne !

Protopop GH. MAIOR

Conferinţele Institutului român de energie

Institutul român de energie a deschis, în localul societăţii politechnice din calea Victoriei, seria conferinţelor membrilor săi prin conferinţa ţinută de d. ing. D. A. Pastia despre „Centrala hidro-electrică Boulder şi barajul Boulder".

D. prof. Const. D. Buşilă, preşedintele institutului, a pronunţat câteva cuvinte introductive despre însemnătatea conferinţelor organizate de Institutul Român de energie, cum şi despre importanţa expunerei d-lui ing. Pastia.

D. ing. Pastia şi-a desvoltat apoi subiectul arătând că barajul şi centrala electrică Boulder din Statele Unite sânt azi cele mai mari din lumea întreagă. Barajul are o înălţime de 222 m. şi o lungime de 360 m., lacul artificial format astfel având o capacitate de 36 miliarde m. c. Lucrările au costat 165 milioane dolari (cca. 25 miliarde lei).

Prin executarea acestui baraj s'au înlăturat inundaţiile periodice ale fluviului Colorado, iar cu ajutorul canalului „All American", lung de 130 km., construit o dată cu barajul, s'a irigat o suprafaţă arabilă de 250.000 ha.

Centrala hidro-electrică e formată din 15 grupuri de 115.000 c. p. şi 2 de 55.000 c. p. Numai turbinele de 115.000 cp. cântăresc câte 100.000 kgr. fiecare.

Lucrarea a început în 1931 şi a fost terminată anul trecut, fiind nevoe să se creeze un oraşel de 5000 locuitori, — Boulder-City, — pentru cantonarea lucrătorilor barajului şi să se construiască o linie de înaltă tensiune de 32 km. şi lungă de 300 km. pentru furnizarea energiei electrice necesare şantierului.

Conferenţiarul a dat amănunte technice asupra naturei terenului unde s'a construit barajul, asupra amenajărei căderei, a digului, asupra studiului şi incercărei materialelor întrebuinţate, cari, numai ele au costat peste 300 milioane lei.

ŞEDINŢA SOC. REGALE ROMÂNE DE ISTORIA MEDICINEI

Soc. regală română de istoria medicinei a ţinut Joi seară la orele 8 şi jum. în amfiteatrul Aşezămintelor Brâncoveneşti, şedinţa de comunicări, sub preşedinţia d-lui prof. dr. M. Manicatide.

D-na dr. *Viorica Ionescu Gomoiu*, secretara g-rală a societăţii, a făcut cronica evenimentelor medicale din ţară şi străinătate şi a prezentat donaţiile preţioase făcute societăţii. A prezentat apoi al treilea volum din valoroasa operă de istoriografie medicală românească a d-lui dr P. Samarian, pe care societatea l-a proclamat prin aclamaţii membru de onoare.

D. dr. *V. Plătăreanu*, a făcut un duios şi expresiv elogiu al d-rului St. Baroncea. şeful laboratoarelor spitalului Brâncovenesc, de curând decedat.

D. *C. Vasiliu-Ploeşti* a prezentat opera şi personalitatea prof. dr. Petrini-Galaţi, iniţiatorul sanatoriului de tuberculoşi dela Filaret şi a numeroase opere şi însemnate realizări medicale, apreciat în cercurile ştiinţifice străine şi membru corespondent al Academiei franceze de medicină.

D-nii d-ri V. Gomoiu şi P. Samarian au adăogat interesante amănunte asupra integrităţii morale a prof. dr. Petrini-Galaţi.

D. dr. *Alex. Manolescu* a analizat şi evidenţiat valoarea şi erudiţia lucrării „Repertor de medici, farmacişti şi veterinari din ţinuturile româneşti, înainte de 1870" a d-lui prof. dr. V. Gomoiu, cu colaborarea d-rilor Maria şi Gh. Gomoiu.

D dr. *M. Pătrăşcanu* a prezentat şi donat soc. cartea veche şi rară a d-rului St. Copşa despre Arta moşitului din 1866, fost medic primar al „Maternităţii" şi profesor de clinică obstetricală la şcoala de medicină.

D. col. *Popescu-Lumină* a citit un document cuprinzând leacurile pe care doctorul rus Andreiewschi, le aplica holericilor în Caucaz, sau „elexirul" lui, preparat din nenumărate elemente medicale.

Şedinţa s'a ridicat la orele 11 seara.

In ajun de Bobotează

Poporul dela sate serbează ajunul de Bobotează cu multă sfinţenie: în fiecare casă străluceşte lumânarea fixată pe un vas cu grâu, masă încărcată cu toate darurile pământeşti, o curăţenie exemplară în toate casele ţărăneşti; iar în jurul părinţilor stau copilaşii nevinovaţi, curaţi, îmbrăcaţi de sărbătoare şi în aşteptarea preotului aducător de dar pentru sfinţirea caselor cu aghiazma curăţitoare de păcate.

In această cucernică pregătire şi de adâncă evlavie ştie poporul să aştepte pe preotul, trimisul Domnului.

Cine ar cuteza oare să strice sau să spargă climatul reculegerii sufleteşti în ajun de Bobotează, ar săvârşi cel mai mare sacrileglu înaintea lui Dumnezeu şi al conştiinţei sale.

Iată un caz ciudat, fără precedent în viaţa satelor noastre, care s'a consumat în parohia subscrisului, în ajun de mare praznic: în clipa când ieşisem cu crucea din casa unui creştin, pentru a traversa uliţa la celălalt vecin, ni se iveşte în cale o sanie cu un tânăr advocat, originar din comună, care descălecă împreună cu portărelul chiar la acea casă unde eu intenţionam a merge cu crucea şi cu aghiazma. Veniseră pentru o executare judecătorească. Şi aceasta s'a întâmplat în ajun de Bobotează, când oricine ar avea ceva asupra altuia, este creştinesc să lase totul la o parte.

Oricât de îndreptăţite ar fi astfel de executări judecătoreşti, cei ce le fac au datoria să fie mai cu grijă şi înţelegere pentru lumea satelor, spre a nu turbura sufletele oamenilor tocmai în zilele de prasnice mari creştineşti.

Pr. V. ŞEULEANU

Deraierea dintre staţiile Maidan şi Oraviţa

Oraviţa, 26 Ianuarie

In ziua de 25 Ianuarie, un tren mixt a deraiat la trecerea podului dintre staţiile Maidan şi Oraviţa. Două vagoane, unul de clasa II-a şi unul de clasa III-a s'au răsturnat.

Din fericire numai trei accidente de persoane s'au semnalat, însă nu grave.

Deraierea se datoreşte terasamentului slab şi vitezei prea mari. Până la ridicarea vagoanelor deraiate şi restabilirea circulaţiei, trenurile cari pleacă şi sosesc la Oraviţa pe linia Anina suferă mari întârzieri.

Lucrările de spitale executate de ministerul sănătăţii în 1938

Din situaţiile încheiate la serviciul tehnic al ministerului sănătăţii rezultă că, în 1938, s'au cheltuit următoarele sume pentru lucrările de construcţiuni noui, terminarea celor începute şi repararea clădirilor existente (spitale, dispensare şi aşezăminte de ocrotire) :

Lei 36.151.132, reprezentând continuarea lucrărilor începute la un număr de 18 spitale;

Lei 38.867,074 cu care s'au început 7 construcţiuni noui de spitale, 1 sanatoriu de tuberculoză, 1 leprozerie la Tichileşti şi 2 dispensare policlinice străjereşti ;

Lei 15.110.000 — sumă cu care s'a început construcţia a 63 dispensare şi băi populare, inclusiv contribuţiile administraţiilor locale ;

Lei 21.451.580 din care s'au executat instalaţiuni tehnico-sanitare la pavilioanele de contagioşi construite în anul trecut şi la diverse instituţii sanitare în număr de 53 localităţi ;

Lei 43.391.214 din care s'au făcut lucrări de reparaţii, transformări şi diverse îmbunătăţiri la mai toate spitalele, dispensarele şi aşezămintele de ocrotire existente, în număr de 748 localităţi.

Totalul acestor lucrări reprezintă lei 154.971.000.

Licitaţii publice

= 10 Februarie ora 17, lic. Sf. Nicolae, Gheorgheni jud. Ciuc; aprov. coloniale, băcănie, lapte, brânză, materiale de consumat, carne şi derivate, 60 saltele, 60 scaune, 10 paturi de lână.

= 7 Februarie ora 10, garnizoanele Cluj, Alba-Iulia, Tg. Mureş, Bistriţa, Oradea, Dej, Satu-Mare, vând târâte şi gozuri de grâu.

= 23 Februarie ora 10, garnizoana Slatina, aprov. coloniale.

= 24 Februarie ora 10, idem, carne şi grăsimi animale.

= 31 anuarie ora 10, garnizoana Bolgrad, aprovizionare carne şi grăsime animală.

= 4 Februarie ora 10, idem arendează 147 ha. păşune.

= 3 Februarie ora 10, reg. 12 art. Sadagura: aprov. carne, untură, slănină.

= 11 Februarie ora 12, dir. tehtehnică P. C. A. Buc., cumpără 5 betoniere.

= 10 Februarie ora 9, M. A. N. (din. intendenţei): firme străine, aprov. bocanci, bidoane, gamele; ora 16, firme indigene: bidoane, gamele.

= Februarie ora 11, Eforia spitalelor civile Buc., închiriază prăvălia Nr. 8 din palatul eforiei.

= 2 Martie ora 11, idem, închiriază apartamente şi imobile în Bucureşti.

= 27 Februarie ora 10, epitropia Sft. Spiridon, Iaşi vinde pentru exploatare parchete pădure.

= 6 Februarie ora 17½, primăria Bacău cumpără 2500 kg. ulei special

= 15 Februarie ora 11, primăria Bolgrad arendează măţăria comunală, cu atelier.

= 17 Februarie ora 10, primăria Fundul Moldovei, jud. C. Lung; constr. bae populară cu aburi, lei 470.000.

= 16 Februarie, idem vinde 8,24 ha lemn de molid.

= 15 Febr. ora 11, primăria Lugoj cumpără 250 tone cărbuni.

= 9 Februarie ora 12, primăria Reşiţa cumpără tuburi de fontă.

= 14 Februarie ora 12, Intrepr. comunale Piatra Neamţ: aprov. 2.500 becuri electrice, 100.000 lei.

= 17 Februarie ora 11, primăria Storojineţ, aprov. 2.550+2950 kg. ulei şi 40.000 kg. motorină.

= 18 Februarie ora 9, idem, aprov. 300.000 kg. cărburi de lemn.

= 21 Februarie ora 11, idem, 45 vag. lemne de foc + 13 vag. brad.

= Trib. Tecuci vinde corpuri delicte timp de 6 luni.

= 27 Februarie